LUCRĂRILE CONFERINȚEI FEDERAȚIEI ROMÂNE DE FOTBAL

În ziua de 29 iulie, într-unul din amfiteatrele Institutului Agronomic din Capitală, a avut loc consfătuirea pe țară a Federației române de fotbal.

Au participat membrii Biroului federal, președinți ai comisiilor regionale de fotbal, antrenori, arbitri, jucători fruntași, ziariști, activiști în domeniul fotbalului și alți invitați.

Lucrările au fost conduse de tov. **Ion Balaș**, membru al Biroului Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

La primul punct al ordinei de zi, tov. **Ion Dumitrescu**, vicepreședinte al F.R.F., a prezentat o dare de seamă, după care s-a dat citire proiectului planului de măsuri pentru îmbunătățirea activității în această importantă ramură sportivă.

Au urmat discuții asupra dării de seamă, a planului de măsuri și a statutului tip al federațiilor. Au luat cuvîntul: **Virgil Mărdărescu, Trandafir Dalea, Petre Mîndru, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Anton Aman, Titus Ozon, Petre Steinbach, Virgil Economu.**

A fost apoi ales noul Comitet federal și Biroul Comitetului F.R.F.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tovarășul ALEXANDRU BÎRLĂDEANU, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Comitetul Federal

Alexandru Bîrlădeanu, Mircea Angelescu, Ion Alexandrescu, Grigore Arjoca, Ion Bălănescu, Eugen Barbu, Emil Bogea, Tiberiu Bone, Constantin Cernăianu, Zaharia Chifor, Ion Chiriţescu, Ion Ciobanu, Gheorghe Constantin, Robert Cosmoc, Ion Covătaru, Ion Chirilă, Stelian Cherciu, Trandafir Dalea, Constantin Dăscălescu, Ion Dindelegan, Ion Dumitrescu, Nicolae Dumitrescu, Ion Deheleanu, Virgil Economu, Alexandru Ene, Ion Gheorghiță, Nicolae Godeanu, Traian Ionescu, Petre Jurcă, Panait Lungu, Octav Luchide, Cristu Mantu, Virgil Mărdărescu, Nicolae Mogoroașe, Gheorghe Mitroi, Alexandru Mureșanu, Angelo Niculescu, Ion Nunweiller, Silviu Ploieșteanu, Ilie Radovici, Nicolae Roșculeț, Andrei Rădulescu, Ilie Savu, Ion Șiclovan, Ion Strejan, Ștefan Socaciu, Valentin Stănescu, Constantin Stoian, Adam Sebeși, Iuliu Szirmay, Stelian Tănase, Florea Tănăsescu, Constantin Teașcă, Dumitru Teodorescu, Dumitru Tomescu, Ion Ungureanu, Radu Urziceanu, Gheorghe Urich, Ferdinand Zilceag.

Biroul Federației române de fotbal

ALEXANDRU BÎRLĂDEANU	–	Președinte
MIRCEA ANGELESCU	–	Vicepreședinte
ION DUMITRESCU	–	Vicepreședinte
ION DEHELEANU	–	Vicepreședinte
ION ȘICLOVAN	–	Secretar general
FLOREA TĂNĂSESCU	–	Secretar general adj.
ANGELO NICULESCU	–	Director tehnic

ANDREI RĂDULESCU, CONSTANTIN TEAȘCĂ, ALEXANDRU ENE, OCTAV LUCHIDE, GHEORGHE URICH, EMIL BOGEA, GRIGORE ARJOCA, FERDINAND ZILCEAG – membri.

Al doilea secretar general adjunct al F.R.F. este tov. **Ion Alexandrescu.**

DIN CUVÎNTUL PARTICIPANȚILOR

MUNCĂ DE PERSPECTIVĂ

V. MĂRDĂRESCU — antrenor principal la Farul Constanța. După ce reamintește că în fotbal, ca de altfel în toate întrecerile cu caracter sportiv, victoria „la infinit" este imposibilă, vorbitorul precizează necesitatea conjugării tuturor factorilor obiectivi și subiectivi pentru ca o perioadă de progres o dată atinsă, să poată fi menținută și amplificată valoric cît mai mult cu putință. În fotbalul nostru — a spus V. Mărdărescu — s-a făcut mai mult simțită munca facilă, lipsită de ideea perspectivei atît la cluburi cît și la echipa națională. Din cauza aceasta, în prezent există o mare sărăcie de valori autentice pe care să te poți bizui.

Referindu-se la unele chestiuni organizatorice, antrenorul Farului a propus, printre altele, scurtarea substanțială a perioadelor de cantonament la lot. A cerut ca la loturi să fie chemați și antrenorii care dau jucători acestora, pentru ca răspunderea să nu mai cadă exclusiv pe umerii antrenorilor loturilor.

De asemenea a amintit faptul că deși fotbalul nostru dispune de un izvor nesecat de talente, lipsa terenurilor de toate dimensiunile, mari și mici, va împiedica și în viitor valorificarea sa completă. În toate orașele să fie amenajate terenuri mici pentru copii, să li se acorde acestora dreptul de a se juca pe peluzele de iarbă din preajma blocurilor.

În cuvîntul său, tov. Mărdărescu a mai opinat, printre altele, și pentru încheierea de angajamente între fotbaliști și cluburile de categoria A, care să stipuleze răspunderi și drepturi precise pentru ambele categorii.

GRIJĂ PENTRU ACTIVITATEA FOTBALISTICĂ A ELEVILOR

TRANDAFIR DALEA, președintele Comisiei regionale de fotbal Banat, *arată motivele rămînerii în urmă a fotbalului în regiunea Banat, în ciuda faptului că regiunea are un serios fond uman exprimat prin cele 124 de secții afiliate, cu 6.157 jucători-seniori și 2.239 juniori. Principala cauză constă în faptul că nu se acordă suficientă atenție copiilor și juniorilor, deși numai în orașul Timișoara în clasele VIII—IX sînt înscriși aproximativ 26.000 de copii. Un alt neajuns îl constituie și lipsa de terenuri. În acest sens se citează că într-un singur punct al Timișoarei, pe o rază de circa 500 de metri, sînt amplasate 9 școli la care învață aproape 11.000 de copii și care n-au la dispoziție pentru activitatea sportivă decît curțile școlilor. Dar și această activitate este în funcție de părerea pe care directorul școlii respective o are despre fotbal. Și, întrucît în foarte multe cazuri ea este negativă, propune ca pe baza unor instrucțiuni concrete elaborate de Ministerul Învățămîntului, practicarea fotbalului în școală să fie încurajată de către tați factorii.*

Vorbitorul este de părere că la aceste deficiențe principale care au contribuit la rămînerea în urmă a fotbalului, se mai adaugă și altele ca de pildă slaba pregătire a unor jucători și antrenori, lipsa de emulație în rîndul echipelor, carențele din educația jucătorilor la care desigur contribuie și unii antrenori, frecvente manifestări de vedetism și îngîmfare la jucători (citează în acest sens pe Regep și Grizea de la echipa timișoreană Politehnica).

Propune: cei mai buni antrenori să fie repartizați la echipele de juniori și copii; obligativitatea amenajării unor micro-terenuri în școli; pregătirea antrenorilor să se facă temeinic, aceștia fiind verificați periodic; federația de fotbal să studieze posibilitatea trimiterii a 6—8 antrenori pentru perfecționare în străinătate; fiecare comisie regională să aibă un antrenor valoros care să se ocupe de coordonarea întregii activități fotbalistice pe plan local, fără a activa efectiv la vreo echipă.

PENTRU O FILIERĂ AVANTAJOASĂ A PROMOVĂRII JUCĂTORILOR

PETRE MÎNDRU, fotbalist la Progresul București, după ce a adus Conferinței salutul său și al clubului din care face parte, a reliefat o serie de aspecte negative din activitatea fotbalistică internă, făcînd totodată și propuneri de remediere a lor. Astfel, el a arătat că perioada trecerii de la juniorat la seniorat este perioada cea mai dificilă pentru un fotbalist, cînd, acesta, neputînd fi inclus în prima echipă, se consideră nemulțumit de rolul de rezervă, părăsește clubul și se „înmormîntează" la cine știe ce club mărunt pentru anumite avantaje materiale. Propune, legat de această problemă, înființarea unui campionat de rezerve în care jucătorii tineri ieșiți de pe banca junioratului să se călească pentru meciurile de categoria A.

Remarcă nivelul redus al cunoștințelor pe care le au jucătorii, motiv pentru care pregătirea lor teoretică se face foarte greu, aproape fără rezultate pozitive concrete. Se pronunță pentru un mai larg regim de transferări al jucătorilor, la transferul cărora cluburile să plătească o taxă, mai mare sau mai mică, în funcție de categoria în care activează.

În continuare, Petre Mîndru a vorbit despre problema meciurilor jucate în nocturnă, meciuri în care echipele noastre sînt net dezavantajate față de cele străine, și propune mărirea numărului de terenuri cu astfel de instalații precum și efectuarea, periodic, a antrenamentelor în nocturnă.

În încheiere, Petre Mîndru a propus modificări asupra modului de desfășurare a Cupei, preconizînd disputarea meciurilor tur-retur începînd din 16-imile de Cupă.

DIN PROBLEMELE ACTIVITĂȚII ARBITRILOR

ANDREI RĂDULESCU, arbitru: *Actuala conferință constituie un punct important în evoluția fotbalului românesc prin măsurile preconizate și care urmează să fie adoptate. Este de acord cu noile forme organizatorice propuse în ceea ce privește statutul jucătorilor, crearea unor cluburi puternice, relațiile club-federație. Înainte însă de a se trece la treabă trebuie efectuată o analiză temeinică pentru a se cunoaște în amănunțime toate implicațiile economice și sociale ale acestor forme. Pentru că noi trebuie să concurăm cu țări ce au un fotbal avansat, nu numai din punct de vedere tehnic, ci și organizatoric.*

Este de părere că relația arbitru-jucători s-a îmbunătățit, vădindu-se deci munca educativă de la unele cluburi ca și cea a comisiei de disciplină din cadrul federației. În ceea ce privește însă relația arbitru-conducătorii echipei (inclusiv antrenori), mai sînt unele persoane din cadrul cluburilor care urmăresc victoria echipei lor prin orice mijloace, inclusiv cu ajutorul arbitrilor. Aceștia fac diligențe pentru ca pe teren propriu să cîștige oricum, dar solicită în deplasare arbitri obiectivi și curajoși. Au fost situații cînd unor arbitri li se plătea anticipat masa la restaurante, iar în alte locuri erau avertizați, la pauză, că vor suferi consecințe dacă echipa gazdă nu va învinge.

Greșelile de arbitraj trebuie delimitate în funcție de caracterul lor, intenționat sau nu...

MAI MULTĂ INIȚIATIVĂ CLUBURILOR

ANTON AMAN, vicepreședinte al Clubului Dinamo București, a remarcat în cuvîntarea sa că neglijarea activității de masă, și în special a activității fotbalistice a copiilor și juniorilor, a fost una din cauzele care au determinat rămînerea în urmă a fotbalului românesc. După părerea sa, nici clubul Dinamo București nu s-a preocupat îndeajuns de activitatea fotbaliștilor copii și juniori.

În continuare, vorbitorul s-a pronunțat pentru dezvoltarea activității fotbalistice în școli, propunînd luarea unor școli sub patronajul cluburilor de fotbal. De asemenea, propune — pentru ca inițiativele care se iau la consfătuire în privința activității cu tineretul să nu rămînă simple deziderate — alcătuirea unor planuri minuțioase a căror punere în practică să fie controlată cu regularitate de către F.R.F.

În privința discuțiilor despre necesitatea existenței unui angajament între cluburi și jucători, este de părere că biroul federal are obligația să studieze această problemă, luînd în considerare implicațiile ei organizatorice, economice, măsura în care contractul corespunde intereselor jucătorilor și ale cluburilor.

ELEMENTUL PRIMORDIAL — JUCĂTORUL

C. TEAȘCĂ, antrenor principal la Universitatea Cluj. *Vorbitorul s-a referit în cea mai mare parte la esența relației „jucători-antrenori", arătînd de la bun început că în procesul de creștere valorică a unui fotbalist din țara noastră concură numeroși factori și că, din păcate, cea mai mică contribuție în acest sens o are însuși fotbalistul în cauză. Pornind de la o asemenea realitate, trebuie procedat în așa fel ca în anii următori raportul acesta să se inverseze, astfel ca jucătorul să lupte el, în primul rînd, pentru creșterea măiestriei sale fotbalistice, iar — dacă e nevoie — să i se impună acest lucru. Nu mai poate fi neglijată o asemenea situație. Este imperios necesar ca jucătorul de fotbal de performanță să fie el însuși un factor activ în eforturile care se fac în vederea pregătirii sale, a educării sale multilaterale. Cu alte cuvinte: să se autoajute în educarea sa.*

Pe de altă parte — a sugerat vorbitorul — federația poate avea un rol hotărîtor în formarea personalității jucătorului în așa fel încît și după încheierea carierei sportive, acesta să se poată integra cu bune rezultate în procesul general al muncii din țara noastră.

TERENURI PENTRU CEI MICI

PETRE STEINBACH, antrenor. Cel mai important aspect în redresarea fotbalului îl constituie formarea cadrelor. În urmă cu trei ani, federația a înființat 12 centre pentru copii și juniori. O măsură bună, desigur, dar personal este de părere că aceste centre nu trebuiau înființate la inițiativa și de către federație ci fiecare club în parte ar fi trebuit să fie interesat în crearea și buna lor funcționare. Munca cu juniorii este total neglijată la cluburi pentru că în majoritatea cazurilor activitatea conducătorilor și antrenorilor acestora este apreciată în raport direct cu rezultatele obținute numai de echipa de seniori.

Deși lipsa echipamentului adecvat pentru copii și seniori constituie o piedică, cauza esențială care grevează creșterea tinerelor talente o constituie lipsa terenurilor, a spațiilor de joacă.

Vorbitorul remarcă apoi greșelile efectuate în instruirea timpurie a jucătorilor arătînd că, de pildă, unui fotbalist de talia și pretențiile lui **Pîrcălab** nu îi este permis să lovească balonul bine doar cu un picior. Pentru crearea unei baze de jucători valoroși este necesar, a spus dînsul în continuare, ca fotbalul să fie activizat începîndu-se cu celulele de bază la orașe și sate.

ATENȚIE CUVENITĂ PRACTICII

TITUS OZON, *maestru emerit al sportului, a arătat de la început că este necesar a se lua măsuri hotărîte care să ducă la redresarea fotbalului nostru. El s-a pronunțat pentru „mai puțină vorbă și mai multă treabă, mai puțină teorie și mai multă practică în teren" pentru că, după părerea dînsului, „pînă acum s-a tot vorbit despre fotbal, s-a teoretizat la infinit, s-au emis păreri mai mult sau mai puțin competente dar nimeni nu a arătat concret ce trebuie făcut pentru redresarea fotbalului nostru".*

Este de părere că avem un fond valoros de copii și juniori a căror activitate trebuie însă bine îndrumată, în scopul formării de elemente valoroase, capabile a fi comparate cu cei mai valoroși jucători străini. Ține să remarce, în continuare, lipsa de stabilitate a antrenorilor la cluburi ca și greșelile care s-au făcut cu scoaterea din loturile echipelor a unor jucători „vîrstnici" (Zavoda, Apolzan, Bone, Călinoiu etc) dar încă valoroși și necesari în momentul scoaterii lor.

Remarcă și el dificila perioadă a trecerii jucătorilor de la juniorat la seniorat precum și rolul nefast pe care-l au asupra evoluției acestor jucători unele cluburi din categorii inferioare, care-i ispitesc cu avantaje materiale. Propune înființarea unui campionat de tineret.

În încheierea cuvîntării sale, Titus Ozon a făcut următoarele propuneri: 1) să fie repartizați pentru îndrumarea copiilor și juniorilor numai foști jucători recunoscuți ca buni tehnicieni în fosta lor activitate fotbalistică; 2) conducători de cluburi să fie numiți numai aceia care au contingențe directe cu fotbalul; 3) consideră necesară numirea la fiecare club a unui director tehnic care să răspundă de activitatea tuturor echipelor clubului respectiv.

FOTBALUL POATE FI ÎNVĂȚAT

VIRGIL ECONOMU. În decursul anilor s-au tras semnale de alarmă asupra greșelilor din fotbalul românesc pentru că nu se putea accepta ca la baza unei federații să stea, în anul 1967, statutul din 1938.

Problemele fotbalului au fost pînă acum abordate fără seriozitate și spirit de răspundere, procesul de pregătire avînd o mare doză de improvizație și empirism. „Marele bolnav" — fotbalul, poate fi însănătoșit? Da! Acest proces trebuie început de la temelie, printr-o mare atenție și grijă acordată pregătirii copiilor și juniorilor și nu cu crearea unor echipe naționale de seră.

În cuvîntul său, vorbitorul a oferit în continuare cîteva soluții pe baza experienței fotbalului european, ca de pildă școli de doi ani pentru înalta calificare a unor antrenori proprii, angajarea unor specialiști străini, angajamente pe 4 ani între jucători și cluburi, echipele de categoria A să fie obligate să dispute anual 10 meciuri internaționale, licențele de joc să se atribuie numai jucătorilor cu examen de bacalaureat, organizarea unor campionate școlare pe o filieră largă, cluburile să aibă 7—8 echipe și tot atîția antrenori, iar federația să fie restructurată, avînd autonomie tehnică și financiară.